

*Міністерство освіти і науки України
Одеський державний екологічний університет*

ЗБІРНИК
тез за матеріалами студентської наукової конференції молодих вчених
Одеського державного екологічного університету
(06-10 травня 2019 р.)

**ОДЕСА
2019**

Секція «АГРОМЕТЕОРОЛОГІЇ ТА АГРОЕКОЛОГІЇ»

Бортник М.І. маг. гр. МЗА - 18

Науковий керівник: Костюкєвич Т.К., к.геогр.н.

Кафедра Агриметеорології та агроекології

СУЧАСНИЙ СТАН ВИРОЩУВАННЯ ТРИТИКАЛЕ В УКРАЇНІ

Виробництво зерна для забезпечення населення високоякісним хлібом і сільськогосподарських тварин комбікормами - найважливіше завдання сучасного аграрного сектора нашої країни.

Білково-калорійна нестача в раціоні харчування є однією з найважливіших проблем сучасності. Хліб і хлібопродукти в Україні є основними джерелами білка, вуглеводів і енергії, що забезпечують відповідно 40,0%, 53,0 і 36,6% добового їх надходження.

Одним з перспективних видів сировини для виробництва хлібобулочних і борошняних кондитерських виробів є тритикале, яке поряд з високою врожайністю, стійкістю до заморозків і хвороб характеризується широким варіюванням за вмістом білка (в межах 10 ... 23%).

Тритикале знаходиться між пшеницею і житом за наявністю і кількістю в зерні незамінних амінокислот, зокрема, лізину і триптофану. Це забезпечує більш високу харчову цінність, ніж у пшениці, і більш збалансований амінокислотний склад, ніж у жита.

Також культура здатна давати високі врожаї в посушливі роки при випаданні до 250 мм опадів за вегетаційний період. Тритикале повноцінно використовує опади осінньо-зимового періоду. При знижених температурах збільшує кущіння і потужність розвитку всіх вегетативних органів. При проростанні насіння потрібно майже така ж кількість вологи, як і насіння пшениці.

Основні площі озимого тритикале спочатку були розташовані у Волинській, Дніпропетровській, Донецькій і Харківській областях; ярого - в Полтавській і Львівській областях. Невеликі площі під тритикале були пов'язані з відсутністю національного стандарту на зерно тритикале на зерновому ринку. Однак з 2007 року вступив в дію національний стандарт ДСТУ 4762: 2007 «Тритикале. Технічні умови », а з жовтня 2009 року - ДСТУ 4960: 2008« Борошно з зерна тритикале. Технічні умови », завдяки чому посівні площі були розширені майже по всій території України.

Зважаючи на високі адаптивні властивості до умов вирощування і генетичного потенціалу врожайності та якості зерна, що перевершують традиційні зернові (жито, пшеницю, ячмінь і овес), саме тритикале здатне забезпечити вирішення проблеми нарощування виробництва зерна.